

Исуса вередь славата който Богъ му даде преди сътвореніето на вселенната, тамо ще видимъ единъ-други. »

Подиръ тя падна на подглавницата си да си почине за малко минути, но раката му никакъ не устави книгатъ който дръжеше, тя бѣше Евангеліето което бѣднийатъ старецъ бѣше купилъ съ пръвьтъ пары, що спечели слѣдъ изгнанието имъ отъ Евхбургъ.

« Любезна Маріо, повтори слѣдъ нѣколко минутно мълчаніе, благодаря ти за скръбтъ който показа въ болесттъ ми, пазишь съ радостъ и точностъ четвъртатъ заповедъ иза това Богъ ще тя награди. Макаръ и да тя уставиамъ на земята бѣдна и безъ помощъ, ще дойдатъ обаче счастливы дни за тебѣ. Онова що можа да ти дамъ е, благословіята ми итая книга. Устани си за всегда благочестива и добра, о любезное чадо! и тогава това благословіе не ще устане безплодно. Благословеніето на единъ отецъ, който има пѣлиж вѣрж въ Бога е по предпочителна за благочестивытъ чедо, нежели найбогатото наслѣдство. Вземи таиж книгъ за въспоминаніе на отецъатъ си, ты не чини отъ истина много, но ако иж прочиташь съ вниманіе и съхранявашъ онія конто съдържава, малкото сребро което дадохъ за да иж купа, ще ся привръти въ съкровище неуцѣнено. Ако устава като умирамъ злато толкова многочислено, какъто листата и цвѣтата пролѣтны, мисля